

Slagtning foregaar, Pøsemagerier, Kødkonserverfabrikker, Opbevaringsrum og Udsalgslokaler, i hvilke der opbevares henholdsvis forhandles Kød og Kødvarer o. lign., samt vedrørende Personalets Sundhedstilstand og Transport af Kød og Slagteaffald.

§ 10.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af denne Lov fastsatte Bestemmelser straffes, for saa vidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 20 Kr. til 400 Kr.

For Overtrædelse af de en Ejer af Svin i Henhold til § 7 meddelte Forbud og af Bestemmelserne i § 3 samt af Bestemmelserne i §§ 5, 6 og 8 angaaende Forbud mod Salg og Anvendelse af Kød og Slagteaffald samt Kødvarer, kan Bøden stige til 2 000 Kr., dog at den i alle Tilfælde skal være højere end den økonomiske Fordel, som den Paagældende har opnaaet ved Overtrædelsen. I Gentagelsestilfælde kan Straffen fastsættes til simpelt Fængsel i indtil 3 Maaneder.

§ 11.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Indrykkelse i Lovtidende, og samtidig ophæves Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911 om indenrigs Kødkontrol.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De første her i Landet forekommende mere almindelige Bestemmelser vedrørende Kødkontrol findes i kgl. Resolution af 20. Maj 1808, der med den Hensigt at gøre Folk trygge og vænne dem til at spise Hestekød paabød Oprettelse af Hesteslagterier og Dyrslægetilsyn af enhver Hest, der skulde slagtes, saavel som Mærkning af det godkendte Kød. Foranlediget af at der i stor Udstrækning blev solgt selvdøde Dyr til Menneskeføde, indsendte Det veterinære Sundhedsraad 7. Januar 1865 en lang motiveret Indstilling til Indenrigsministeriet med Krav om en Skærpeelse af Kontrollen med Hesteslagtning og Forslag om Indførelse af tilsvarende Kontrol med Slagtningen ogsaa af Kvæg og andre Husdyr, men det kgl. Sundhedskollegium udtalte derefter overfor Justitsministeriet, at man ikke kunde anerkende Anskuelsen om, at selvdøde og syge Dyrs Kød med enkelte Undtagelser var sundhedsskadeligt, og at det, da Tilsynet med Hesteslagtningen nu maatte anses for overflødig, maatte fraaade Kontrol med Slagtningen af Kvæg og andre Husdyr. I Henhold hertil udvirkede Justitsministeriet ved kgl. Resolution af 2. September 1869, at Tilsynet med Hesteslagtningen blev ophevet.

I 1854 fremsendte det kgl. Sundhedskollegium et Forslag til Justitsministeriet om Oprettelse af Sundhedspoliti i Kongeriget, og den 1. Oktober 1857 frem-

satte Justitsministeren et saadant Forslag i Landstinget, gaaende ud paa, at der i hver Købstad og i hver Politijurisdiktion paa Landet skulde oprettes Sundhedskommissioner, der bl. a. skulde træffe Foranstaltninger til at hindre Salg af bedærvede og forvanskede Levnedsmidler. Landstinget foretog nogle Ændringer, og Folketinget omformede ganske Forslaget. Saaledes fremstod Lov af 12. Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter der fornyedes ved Lov af 29. December 1862 og i en noget udvidet Skikkelse ved Lov af 28. Marts 1868. Det ses ikke, at der ved Planlæggelsen af denne Lov eller ved Forhandlingerne i Rigsdagen har været tænkt paa at anvende denne til Etablering af et virkeligt Tilsyn med Slagtningen og Slagtedyrenes Sundhedstilstand.

I Henhold til denne Lov fik København sin første Sundhedsvedtægt den 16. Oktober 1860. Denne indeholdt nogle meget kortfattede Bestemmelser dels om Kødudsalg (Lokalerne) og Slagterier og dels om Kontrol med, at der ikke sælges Næringsmidler, der er skadelige for Sundheden, medens der ikke findes egentlige Bestemmelser vedrørende Kødkontrol. De mange andre Sundhedsvedtægter, der vedtoges i Løbet af de følgende Aar, afveg ikke paa dette Punkt fra den københavnske.

Den 7. Februar 1879 fremsatte Justitsministeren i Landstinget Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnedsmidler,